

sige, at jeg ikke havde ventet nogen Kritik af denne Fremgangsmaade, endsi-
 en Kritik af den Art, som er fremkommet
 under Forhandlingerne her. Jeg vilde dog
 i disse Partiers, navnlig Socialdemokra-
 tiets, egen Interesse have fundet det ri-
 meligt at vente med en saadan Kritik,
 til man gennem en Udvalgsbehandling
 havde faaet Lejlighed til at overveje, om
 den i nogen Grad maatte være berettiget.
 Her bevæger vi os nemlig paa et Omraade,
 hvor vi skylder hinanden en vis Varsom-
 hed, og hvor det vilde have Betydning for
 os, om der var visse formelle Regler, som
 vi, uanset Partiforskelligheder, kunde blive
 enige om. Selve Folkeforbundets Idé gaar
 jo afgjort ud paa ikke at krænke Suveræ-
 neteten i de enkelte Lande, og med Hen-
 syn til det særlige Arbejde, her er Tale
 om, er der jo i en Mængde Paragraffer
 udtrykkelig udtalt, at man fuldt ud aner-
 kender de enkelte Landes frie Skøn i
 disse Forhold. Det vil vides af alle, som
 beskæftiger sig med disse Ting, at det
 baade direkte og indirekte er klart ud-
 trykt f. Eks. i Paragraffer som § 405,
 § 406, § 427, ja, man kan tage en hvil-
 ken som helst Paragraf, selv den angaa-
 ende Besværgingerne, § 409, som det ærede
 Medlem Hr. Trier talte om; ogsaa der vil
 man finde det indirekte udtrykt. Det er
 efter min Mening ganske klart, at saa-
 ledes maa det ogsaa være. Ikke fra no-
 gen Side har man tænkt paa, at man her
 etablerede et internationalt Verdensparla-
 ment, der skulde staa over de enkelte
 Rigsdages frie Beslutningsret, og det er
 ogsaa min fulde Overbevisning, at hvis
 man kom ind paa saadanne Betragtninger,
 som det ærede Medlem Hr. Trier var inde
 paa, vilde man i allerhøjeste Grad skade
 det internationale Fællesarbejde i social
 Henseende. Der er for mig ingen som
 helst Tvivl om, at naar det er udtrykkelig
 bestemt at der skal være 2/3 Stemmers
 Majoritet, for at et Forslag kan blive ved-
 taget, saa vilde den Omstændighed, at
 man underkendte Rigsdagens frie Beslut-
 ningsret, medføre, at der paa de kommende
 Konferencer intet blev vedtaget af Betyd-
 ning. Jeg tør da ogsaa dristig paastaa, at den
 Betragtning, jeg her har gjort mig til Tals-
 mand for, nemlig at der maa vises Varsom-
 hed og være Frihed med Hensyn til
 Skønnet, under de kommende Forhand-
 linger rundt omkring i Parlaterne Ver-
 den over vil blive den sejrende, fordi man
 vil forstaa, at skal vi naa fremad paa dette
 betydningsfulde Omraade, er det en Nød-
 vendighed, at vi viser Varsomhed og Hen-

synsfuldhed mod hverandre. Den Frem-
 gangsmaade, jeg har valgt, har jeg valgt
 efter nøje Overvejelse og Undersøgelse af
 alle Forhold, og jeg har ogsaa haft Ind-
 trykket af, at den fuldt ud vil kunne staa
 for international Kritik. Jeg maa derfor
 paa det bestemteste afvise det ærede Med-
 lem Hr. Triers gentagne Udtalelser om Re-
 geringens Optræden ved denne Lejlighed.

Jeg har sagt, at jeg vilde finde det
 naturligt, at man nu den første Gang, vi
 skal i Færd med dette Arbejde, tog
 Spørgsmaalet om Fremgangsmaaden op til
 Forhandling mellem Udvalget og mig; og
 jeg kan her meddele, at jeg i Udvalget vil
 være i Stand til at fremlægge Vidnesbyrd
 af international Betydning til Støtte for
 den Betragtning, jeg her har gjort mig til
 Talsmand for.

Af mine Udtalelser ved Fremsættelsen
 vil det fremgaa, at jeg ikke ved denne
 Lejlighed vil fordybe mig i Betragtninger
 for eller imod Konventionen. De forskel-
 lige Ordførere har med Undtagelse af den
 socialdemokratiske Ordfører (Trier) været
 inde paa, at Sagen kræver en grundig
 Overvejelse; den radikale Ordfører (Dahl-
 gaard) syntes endog med en vis Forkær-
 lighed at lægge Eftertryk paa Grundig-
 heden. Der vil da i det Udvalg, som skal
 overveje Sagen, blive Lejlighed til Konfe-
 rence ogsaa med mig. Jeg har under For-
 handlingerne faaet det Indtryk, at Flertal-
 let i denne Sal ikke for Tiden ønsker
 at gaa med til Ratifikationen af denne
 Konvention. Og forsaavidt det viser sig
 under Udvalgsbehandlingen, at denne Be-
 tragtning bliver fastholdt, vil det være
 naturligt at konferere om Betænkningen
 eller Beretningen, saaledes at det kan staa
 klart, at man — hvad der ogsaa er frem-
 hævet af de forskellige Ordførere — un-
 der Overvejelserne paa dette Omraade og-
 saa ønsker at tage Hensyn til det inter-
 nationale Fællesarbejde. Bortset fra det
 reelle Indhold af en saadan Beretning
 har det sin Betydning, at ogsaa denne
 Side af Sagen bliver belyst.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann
 talte om Embedsmændenes Deltagelse i
 sociale Konferencer. De almindelige Ud-
 talelser om dette Spørgsmaal, der fremkom
 fra det ærede Medlem, indeholder for saa
 vidt intet nyt, som de deles af mig og
 ganske sikkert ogsaa indenfor Embeds-
 mændenes Kreds. Den objektive Stilling,
 som det ærede Medlem mente, det var natu-
 rligt, de indtog ved saadanne Lejligheder,
 vil de sikkert ogsaa selv finde det natu-
 rligt at indtage. Men her har særlige For-